

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7Csp/65/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622202760
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2022:7622202760.4

Uznesenie

Okresný súd Spišská Nová Ves v právnej veci: 1./ Y. O., A.. XX. X. XXXX, W. XXX XX X. XXX, 2./ U. P., A.H.. X. X. XXXX, W. XXX XX X. XXX, proti žalovanému: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, o obnovu konania v právnej veci vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 15Rob/158/2014 o zaplatenie 13.209,01 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalobu na obnovu konania odmieta.
- II. Strany sporu nemajú nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia podali dňa 24. 5. 2022 na tunajší súd návrh, ktorým sa domáhali povolenia obnovy konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 15Rob/158/2014-27 a následne aby súd rozsudkom predmetné konanie obnovil.

2. V odôvodnení návrhu uviedli, že žalobca v právnej veci vedenej pod sp. zn. 15Rob/158/2014 vedený vidinou zisku preukázateľne klamal súd a zatajoval podstatné právne skutočnosti o spornom vzťahu medzi žalovaným, ako veriteľom a žalobcami, ako spotrebiteľmi. Ich návrh na obnovu konania je dôvodný, nakoľko s poukazom na obsah pôvodnej žaloby v uvedenom konaní vyplýva, že zmluva medzi veriteľom a spotrebiteľom má neprijateľné zmluvné podmienky, s poukazom na vtedy platné zákonné ustanovenia ju treba posudzovať ako bezúročnú a bez poplatkov, a preto následne výkon exekučného konania vedeného pod sp. zn. EX 153/2015 súdnym exekútorom JUDr. Miroslavom Šutliakom je nezákonný.

3. Predmetný návrh na obnovu konania žalobcovia považujú za dôvodný, nakoľko:

- a) Je možné preukázať, že zmluva medzi žalobcami a žalovaným má neprijateľné zmluvné podmienky a konanie veriteľa má právne vady,
- b) V súdnom konaní neboli dodržané ustanovenia podľa Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách,
- c) Exekučný titul na základe rozhodnutia okresného súdu je nespôsobilým exekučným titulom, je neúčinným,
- d) Nikto nemá právo odňať žalobcom ústavné právo na súdnu a inú právnu ochranu v súlade s Ústavou SR podľa čl. 46 až 48 a toto právo nemá ani súd,
- e) Predmetné rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- f) Žalovaný vrátane súdneho exekútora JUDr. M. Šutliaka v exekučnom konaní sp. zn. EX 153/2015 s podporou Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní sp. zn. 15Rob/158/2014 žalobcom cez exekučné záložné právo na rodinný dom vážne zasiahol do ich práv tak, že im a ich rodine preukázateľne spôsobujú finančnú a majetkovú ujmu.

4. Žalobcovia popierajú nárok žalovaného, ako veriteľa, v celom rozsahu, uvádzajú vlastné skutkové okolnosti a tvrdenia, pričom poukazujú na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/232/2012, ako aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k. IV.ÚS/174/2002 a na rozhodnutie Ústavného súdu SR z 24. 2. 2011 č. k. IV.ÚS/55/2011.

5. V ďalšej časti odôvodnenia žalobcovia uviedli dôvody na obnovu konania s poukazom na ustanovenie § 406 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku. S poukazom na ustanovenie § 403 citovaného zákona preukazujú, že žaloba bola podaná v zákonnej subjektívnej trojmesačnej lehote, žalobcovia uviedli, že po verejnej medializácii výrokov ministerky spravodlivosti SR Mgr. Márie Kolíkovej, po snahe zlepšiť prístup k spravodlivosti a v súvisiacom existujúcom ponížení ochrany spotrebiteľa a po ich zisteniach o schválení zámerov ministerky spravodlivosti, v zmysle ktorých sa v Národnej rade SR chystajú zmeny v kvalite práce súdov a sudcov, dňa 27. 4. 2022 nadobudli poznanie, že pri vydaní predmetných rozhodnutí Okresného súdu Spišská Nová Ves došlo k porušeniu zákona.

Žalobcovia majú zato, že prvostupňové súdy sa odborne, ani právne vôbec nezaoberali skutočnosťou, či predmetná zmluva je spotrebiteľská a či spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti, či je v súlade so Zákonom na ochranu spotrebiteľa a s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, či obsahuje, alebo neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, či nároky veriteľa sú oprávnené. Súd prvého stupňa vydal predmetné rozhodnutie v rozpore so zákonom, čím menovaný súd porušil ich právo na spravodlivý proces, k čomu poukázali na ustanovenie §§ 298 a 299 ods. 2 C.s.p. Žalobcovia majú zato, že veriteľ, ako navrhovateľ, pri vydávaní platobného rozkazu nedodrжал svoju zákonnú povinnosť o pravdivom informovaní súdu, čo sa týka výšky pohľadávky, pre ktorú bol navrhnutý platobný rozkaz. Konanie prvostupňového súdu žalobcovia považujú za neodborné a nekvalifikované, za benevolentné voči žalobcom, ktorých ohrozuje nielen úžernický žalobca, ale aj konajúci súd.

6. V ďalšej časti odôvodnenia žalobcovia uviedli všeobecné náležitosti úverového vzťahu, popisujú postup, resp. schému uzatvárania písomných úverových zmlúv, ku ktorým dochádza medzi veriteľmi a spotrebiteľmi.

S poukazom na ustanovenie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, uviedli, že v ich konkrétnom prípade v konaní sp. zn. 15Rob/158/2014 súd si nespĺnil svoju povinnosť, keď mal s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať úver, keď preukázateľne neoveroval túto ich schopnosť. K tomu uviedli, že je všeobecne známe, že veriteľom (úžerníkom) viac vyhovujú neplatby schopní klienti, kedy má banka záruku vyšších ziskov z úročenia, ako aj poplatkov, ako aj z následných dražobných podvodov ich partnerských dražobníkov.

7. S poukazom na § 298 ods. 1, 2 C.s.p. žalobcovia uviedli, že nakoľko súd vydal platobný rozkaz, z čoho je zrejmé, že sa nezaoberal neprijateľnými zmluvnými podmienkami predmetnej úverovej zmluvy, takže preukázateľne nekonal v súlade s citovaným zákonným ustanovením. Sudca sa tak isto nezaujímal o vzájomné plnenia medzi spornými stranami tak, ako je uvedené v § 295 C.s.p., čím si nespĺnil ďalšiu svoju povinnosť. Žalobcovia viackrát od veriteľa žiadali, aby sa písomne vyjadril k otázke vzájomného plnenia, čo veriteľ a jeho vymáhači ignorovali, nevydali žalobcom žiadne potvrdenie o aktuálnom finančnom plnení tak, ako je uvedené v § 569 Občianskeho zákonníka.

Samotný prejednávajúci súd preukázateľne v posudzovanej veci nepristúpil k praktickej ochrane slabšej strany - spotrebiteľa, nepodrobil predmetnú zmluvnú dokumentáciu medzi veriteľom a dlžníkom a nepodrobil úverovú zmluvu súdnej kontrole, ani predbežnému právnenému posúdeniu, čo je nepochopiteľné.

8. Žalobcovia, ako ohrození spotrebiteľa, podaním predmetného návrhu na obnovu konania rátajú so súdnym konaním v súlade s ochranou ohrozeného spotrebiteľa pred úžernickými aktivitami veriteľa, k čomu poukázali na čl. 5 C.s.p., § 298 C.s.p., § 52 ods. 2, § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

9. S poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie a argumentáciu v závere svojho odôvodnenia navrhujú, aby súd:

a) Nariadil obnovu konania v zmysle § 397 a nasl. C.s.p.

b) Určil a vyhlásil zmluvné podmienky veriteľa za neprijateľné a nekalé obchodné praktiky vo výroku svojho rozhodnutia v súlade so zákonom, nakoľko:

- 1) Žalovaní, v pôvodnom konaní ako spotrebitelia, sa nemali možnosť oboznámiť s textom zmluvy a celou zmluvnou dokumentáciou pred jej podpisom,
- 2) Žalobca si dal zmluvné právo jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- 3) Žalobca nanútil žalovaných podpísať Dohodu o zmenkovom a vyplňovacom práve,
- 4) Žalobca požadoval od žalovaných plnenie nad rámec istiny,
- 5) Žalobca obmedzoval prístup žalovaných k dôkazom o istine,
- 6) V zmluve je vyhlásenie, že sa žalovaní oboznámili s úverovými podmienkami,
- 7) Žalobca svojvoľne stanovil poradie zaúčtovania platieb od žalovaných,
- 8) Žalobca prikazoval žalovaným, aby splnili všetky záväzky aj vtedy, ak žalobca nesplnil záväzky, ktoré mu vznikli,
- 9) Žalobca určil, že cenu plnenia určuje iba on,
- 10) Žalobca požadoval od žalovaných neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením ich záväzku,
- 11) Žalobca požadoval, aby žalovaní poskytli zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška ich záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku žalovaných,
- 12) Zosplatnenie úveru je neprijateľná podmienka,
- 13) Žalobca si nárokuje úhradu úrokov po zosplatnení úveru.

10. Súd z úradnej povinnosti je povinný podrobiť predmetnú zmluvnú dokumentáciu medzi veriteľom a žalobcami súdnej kontrole, má vykonať žalobcom navrhované dôkazy, a to uznesením uložiť žalovanému povinnosť v listinnej podobe predložiť stručné vyčíslenie amortizačného finančného rozboru, istiny zo zmluvy. Vykonaním dokazovania má tak byť zistené klamlivé konanie veriteľa a neprijateľnosť zmluvných podmienok predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

11. V závere odôvodnenia žalobcovia uviedli, že spornú pohľadávku, ktorej sa veriteľ domáha v exekučnom konaní, ktorej exekučným titulom je rozhodnutie tunajšieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15Rob/158/2014-27, v celom rozsahu neuznávajú, čo do dôvodu, aj do výšky, nakoľko nároky veriteľa sú bez právneho titulu a pohľadávka veriteľa nebola spôsobilá na vydanie platobného rozkazu. Konanie žalovaného považujú za neoprávnené a exekúciu za neplatnú. Preto na základe doterajšieho hrubo nemorálneho a úžernického konania žalovaného podávajú návrh na obnovu konania, nakoľko ich právne postavenie je ohrozené hrubo nemorálnym postupom žalovaného, ktorý pri poskytovaní úveru použil nekalé obchodné praktiky.

12. Žalovaný v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že v konaní na tamojšom súde pod spis. zn. 15Rob/158/2014 v procesnej pozícii žalobcu podal návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa domáhal zaplata sumy 13.209,01 EUR s príslušenstvom. Dňa 12. 11. 2014 vydal Okresný súd Spišská Nová Ves platobný rozkaz, ktorým rozhodol, že žalobcovia (v tamojšom konaní v procesnej pozícii žalovaných) majú žalovanému zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 13.209,01 EUR so 6,69 % úrokom z úveru ročne zo sumy 12 483,82 Eur od 03.07.2014 do zaplata a s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 13 209,01 Eur od 03.07.2014 do zaplata spolu s trovami konania. Proti predmetnému platobnému rozkazu nebol podaný odpor a Platobný rozkaz tak nadobudol dňa 26.06.2015 právoplatnosť a vykonateľnosť. Žalovaný tak na základe vyššie uvedeného exekučného titulu podal návrh na exekúciu, ktorá bola vedená pod EX 153/2015 súdnym exekútorom JUDr. Miroslavom Šutliakom so sídlom exekútorského úradu v Liptovskom Mikuláši na základe poverenia vydaného Okresným súdom Spišská Nová Ves č. 5810126428 zo dňa 24.06.2015.

13. Voči návrhu vzniesol námietku premlčania, k čomu uviedol, že zachovanie lehoty na obnovu konania je povinná preukázať strana, ktorá obnovu konania navrhuje. Keďže obnovu konania navrhovala strana, ktorá je v tomto konaní stranou žalobcu, bolo jej povinnosťou v konaní preukázať, že lehota na podanie predmetnej žaloby bola zachovaná. Predmetnú žalobu podali žalobcovia z dôvodov v zmysle § 397, §400, §403, §406, §409 až §412, §415 až §418 CSP. V ďalšom vyjadrení citoval ustanovenia §§ 397a) a 397e) CSP.

14. V súvislosti s uplatnenými dôvodmi obnovy konania, konkrétne v súlade s ustanovením § 397 a) CSP žalovaný uviedol, že z Uznesenia Krajského súdu v Žiline vedeného pod spis. zn. 10Co/88/2018 vyplýva, že subjekt uplatňujúci nový dôkaz musí jednoznačne preukázať, kedy sa o tomto dôkaze dozvedel.

Svedčia o tom aj náležitosti žaloby na obnovu konania (§ 406 CPS), medzi ktorými sú aj tvrdenia o skutočnostiach preukazujúcich včasnosť podania žaloby. Inak, pri akceptovaní názoru odvolateľa, by bola zákonná lehota obsolentná/formálna a fakticky neaplikovateľná, t. j. strany sporu by túto zákonnú podmienku jednoducho obišli akýmkoľvek nepreukázaným tvrdením o okamihu získania relevantnej vedomosti, čo zároveň nekorešponduje charakteru obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Žalobcovia však v žalobe neuviedli žiadne také nové skutočnosti, o ktorých by bez vlastnej viny nemali vedomosť už v čase vydania platobného rozkazu.

15. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. 11. 2017, spis. zn. 5 Cdo 11/2017, je jednou z podmienok povolenia obnovy konania včasné podanie návrhu na obnovu konania. V zmysle predmetného rozhodnutia je subjektívna lehota na podanie tohto návrhu trojmesačná; jej začiatok plynie od času, keď sa ten, kto obnovu navrhol, dozvedel o dôvode obnovy, alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania je trojročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Obe lehoty (subjektívna i objektívna) sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť, ani skrátiť. Zákonodarca v znení právnej normy ani v prípade, že dôvodom obnovy konania je rozhodnutie, neviaže začiatok plynutia na moment nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktoré je dôvodom obnovy, na rozdiel od lehoty objektívnej, ktorú jednoznačne v znení ustanovenia § 403 ods. 2 zákon a č. 160/2015 Z. z. na moment právoplatnosti viaže (v tomto prípade ide o moment právoplatnosti rozsudku, o ktorého obnovu ide). Predmetné rozhodnutie nadväzuje na ustanovenie § 403 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sa žaloba na obnovu konania podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. V zmysle § 403 ods. 2 CSP sa žaloba na obnovu konania podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby súd uznesením žalobu na obnovu konania odmietol ako podanú oneskorene a zjavne nedôvodnú.

16. Žalobcovia v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného poukázali na text spornej zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, ktorá bola žalovaným pripojená k návrhu na vydanie platobného rozkazu v konaní sp. zn. 15Rob/158/2014, kde poukázali na tú skutočnosť, že zmluva bola napísaná drobným písmom a nebolo ju možné bez lupy prečítať. V pôvodnom návrhu absentuje dôkaz o tom, že veriteľ požičal spotrebiteľovi akúkoľvek finančnú čiastku a úplne absentuje dôkaz o preukázaní výpočtu dlžnej finančnej čiastky, nakoľko priložená amortizačná tabuľka nie je dôkazom o vykonaných platbách. Ďalej uviedli, že stavebné sporenie, ako proces, je veľmi špecifický typ úverovania, ktorý upravuje zákon č. 310/1992 Zb., v ktorom sa má najprv šetriť z finančných prostriedkov klienta na účet stavebnej sporiteľne a následne sa môže brať stavebný úver alebo medziúver. Poukázali na to, že v reklamách stavebné sporiteľne chvália, že stavebný úver je výhodnejší ako komerčné úvery, lebo úroková sadzba je nepomerne nižšia ako pri iných úveroch. Zatajújú však, že vo fáze sporenia sporiteľňa využíva finančné zdroje klienta na svoje podnikateľské účely, čím si vytvára finančné zisky pre seba. Klient tým pádom investuje do stavebnej sporiteľne, ani si to neuvedomuje. Navyše finančné prostriedky klienta sú bez jeho súhlasu a vedomia vyplácané súdnym exekútorom, ktorí si nárokuje finančné prostriedky na všetkých účtoch klienta v iných bankách, čím sa porušujú platné zákony. S poukazom na uvedené žalobcovia argumentovali tým, že sa jedná o úžerníckych veriteľov, v prospech ktorých činnosť vykonávajú arogantní právnicki. V ďalšom poukázali na nekalé praktiky stavebnej sporiteľne, ktoré vyplývajú zo samotného charakteru stavebného sporenia, pri ktorom medziúver je vlastne komerčný úver poskytnutý inou bankou, alebo nebankovým subjektom. S poukazom na vyššie uvedené a dôvody uvádzané v pôvodnom návrhu žalobcovia navrhujú, aby súd povolil obnovu konania vo veci vedenej pod sp. zn. 15Rob/158/2014-27.

17. Žalovaný v duplike reagujúc na doplňujúce odôvodnenie návrhu v replike žalobcov už len stručne uviedol, že trvá na svojom vyjadrení k žalobe. Navrhuje predmetnú obnovu konania zamietnuť ako neprípustnú z dôvodu, že nebola dodržaná subjektívna, ani objektívna lehota na jej podanie. Vyjadrenia žalobcov s ohľadom na neprípustnosť obnovy konania považuje za právne irelevantné.

18. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 24. 8. 2022, ktorého sa žalobcovia osobne nezúčastnili, svoju neúčasť písomne ospravedlnili, k čomu uviedli, že svojou osobnou účasťou nedokážu povedať viac, ani lepšie, ako to, čo uviedli v písomnom návrhu a vyjadrení. Dodali, že ako spotrebiteľia rátajú s podporou zo strany súdu. V doplňujúcom písomnom vyjadrení, ktoré zakomponovali do písomného ospravedlnenia, uviedli, že majú splnenú objektívnu aj subjektívnu lehotu na obnovu konania. K

vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného sa konkrétne nevyjadрили. Opakovane poukázali na zákonné ustanovenia na ochranu spotrebiteľa a ich aplikáciu na konkrétny prípad tak, ako to uviedli v pôvodnom návrhu a písomných vyjadreniach.

19. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, svoju neúčasť písomne neospravedlnil. Nakoľko bolo uňho vykázané doručenie predvolania, súd v zmysle ustanovení § 180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti strán sporu.

20. V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie, a to oboznámením sa s obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Rob/158/2014 a s obsahom spisu sp. zn. 16Er/588/2015, ďalej sa oboznámil s odôvodnením návrhu a s písomnými vyjadreniami žalobcov a žalovaného a zistil tento skutkový stav:

21. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Rob/158/2014 súd zistil, že Prvá stavebná sporiteľňa, so sídlom Bajkalská 30, Bratislava si uplatnila voči Y. O. Y. U. P. nárok na zaplatenie sumy 13.209,01 eur s prísl. titulom Zmluvy o stavebnom sporení pod č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bola v uvedenom konaní žalovanými uzatvorená Zmluva o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere dňa 29. 12. 2010, v súlade s ktorou bol v uvedenom konaní žalovaným poskytnutý mimoriadny medziúver vo výške 13.300,- eur. Nakoľko žalovaní v uvedenom konaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať, dňa 27. 6. 2014 žalobca odstúpil od úverovej zmluvy a vyzval žalovaných v 7-dňovej lehote k vráteniu zostatku úveru. Nakoľko títo peňažné prostriedky nevrátili, Prvá stavebná sporiteľňa, a. s. sa domáhala zaplatenia dlžnej sumy s príslušenstvom predmetným návrhom na vydanie platobného rozkazu.

22. Dňa 12. 11. 2014 bol v predmetnej veci vydaný platobný rozkaz sp. zn. 15Rob/158/2014-27, ktorým súd zaviazal žalovaných (v tomto spore žalobcov) k úhrade sumy 13.209,01 eur s prísl. a k zaplateniu trov konania. Podkladom pre rozhodnutie v predmetnej veci bola k návrhu pripojená Zmluva o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere a Všeobecné podmienky pre zmluvy o stavebnom sporení. Platobný rozkaz v uvedenom konaní žalovaní v 1. a 2. rade prevzali, napriek poučeniu proti nemu nepodali odpor, a to Y. O. dňa 25. 11. 2014 a U. P. dňa 10. 3. 2015. Platobný rozkaz tak nadobudol právoplatnosť dňa 26. 3. 2015. Proti vydaniu platobného rozkazu žalovaní nenamietali, nepodali proti nemu v zákonnej lehote odpor.

23. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/588/2015 súd zistil, že na návrh oprávneného (právneho nástupcu pôvodného veriteľa Prvá stavebná sporiteľňa, a. s. - EOS KSI Slovensko, s. r. o.) súd vydal dňa 19. 6. 2015 poverenie na výkon exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. Miroslava Šutliaka na vymoženie istiny v sume 13.209,01 eur s prísl. a trov exekúcie, pričom povinní v exekučnom konaní boli v tomto konaní žalobcovia. Povinná Y. O. podala proti exekúcii námietky, ktoré boli uznesením súdu zo dňa 11. 9. 2017 zamietnuté. Následne obaja povinní v exekučnom konaní podali návrh na zastavenie exekúcie, ktorý bol uznesením súdu zo dňa 9. 7. 2019 zamietnutý a zároveň boli zamietnuté námietky povinných proti trovám exekúcie. V návrhu na zastavenie exekúcie povinní, v tomto konaní žalobcovia, uviedli, že neuznávajú spornú pohľadávku, čo do dôvodu aj výšky z dôvodu, že súd pri vydávaní platobného rozkazu v konaní sp. zn. 15Rob/158/2014 vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko mal okrem iného skúmať dôvody exekúcie a samotný exekučný titul. Uviedli, že rozhodnutie súdu je zjavne nezákonné, nakoľko súd odignoroval rozsiahlu judikatúru vnútroštátnych súdov a Súdneho dvora EÚ, keď v rozpore s Ústavou SR, medzinárodnými dohovormi, judikatúrou EÚ mal priznať, resp. priznal žalobcovi (pôvodnému oprávnenému) aj plnenie, ktoré mu zo zákona neprináleží. Povinní v exekučnom konaní sa teda domáhali, aby exekučný súd predmetnú exekúciu zastavil.

24. S poukazom na vyššie uvedené súd mal v tomto konaní jednoznačne za preukázané, že mylné, resp. klamlivé bolo tvrdenie žalobcov o skutočnosti, kedy sa mali po prvýkrát dozvedieť, resp. mali nadobudnúť poznanie, že pri vydávaní predmetného platobného rozkazu došlo k porušeniu zákona, že týmto okamihom mal byť dátum 27. 4. 2022. Ich tvrdenie je v priamom rozpore s vyjadreniami v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 16Er/588/2015 tunajšieho okresného súdu, z ktorých jasne a zrozumiteľne vyplýva, že prinajmenšom už v tomto konaní žalobcovia mali vedomosť o tom, že predmetný exekučný titul má byť v rozpore s rozsiahlou judikatúrou vnútroštátnych súdov a Súdneho dvora EÚ.

25. Podľa § 397 Civilného sporového poriadku, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,

d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo

f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

26. Podľa § 400 Civilného sporového poriadku žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

27. Podľa § 403 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

28. Podľa § 404 Civilného sporového poriadku, za splnenia podmienok podľa § 403 ods. 1 po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania, ak

a) bol trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v civilnom súdnom konaní priznalo právo, neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,

b) nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, alebo

c) ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e).

29. Podľa § 405 Civilného sporového poriadku, odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

30. Podľa § 412 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

31. Podľa § 413 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak

a) bola podaná oneskorene,

b) bola podaná neoprávnenou osobou,

c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná,

d) ide o dôvod uvedený v § 129 alebo

e) je zjavne nedôvodná.

32. Podľa § 414 Civilného sporového poriadku, ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

33. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Konanie o obnove prebieha v dvoch fázach. V prvej z nich (iudicium rescindens) súd skúma, či je obnova konania procesne prípustná; návrhu na obnovu konania v tejto fáze súd buď vyhovie alebo ho zamietne. Druhá fáza (iudicium rescissorium) predstavuje nové prerokovanie a rozhodnutie vo veci.

34. Zákon stanovuje na podanie návrhu, resp. žaloby na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Súd sa teda prioritne zaoberal dodržaním zákonných lehôt na podanie žaloby na povolenie

obnovy konania. Subjektívna lehota je trojmesačná a začína plynúť od času, kedy sa ten, kto obnovu konania navrhuje, dozvedel o jej dôvodoch alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania je trojročná a začína plynúť od okamihu, kedy napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Po uplynutí troch rokov môže byť návrh podaný len v prípadoch uvedených v § 404 C.s.p. (predtým § 230 ods. 2 O.s.p.). Obe lehoty subjektívnu i objektívnu nie je možné predĺžiť, ani skrátiť.

35. Zachovanie zákonných lehôt, ktoré Civilný sporový poriadok (a predtým Občiansky súdny poriadok) pre podanie žaloby na obnovu konania predpisuje, je objektívnou podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania. Ide o kombináciu dvoch druhov lehôt, pričom subjektívna trojmesačná lehota plynie v rámci objektívnej trojročnej lehoty, čo znamená, že najneskorší moment možnosti uplatnenia návrhu na obnovu konania je posledný deň trojročnej lehoty, počítanej od právoplatnosti napádaného rozhodnutia.

36. Žaloba na obnovu konania bola podaná na tunajší súd dňa 24. 5. 2022. Platobný rozkaz sp. zn. 15Rob/158/2014-27 bol žalovaným (v tomto konaní žalobcom v 1. a 2. rade) riadne doručený, v dňoch, ako je uvedené v bode 22. tohto rozsudku, a tento nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 26. 3. 2015. Napriek poučeniu súdom o možnosti podať proti platobnému rozkazu opravný prostriedok, žalovaní (v tomto konaní žalobcovia) v zákonnej lehote tak neučinili. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže žaloba na obnovu konania bola podaná na tunajší súd dňa 24. 5. 2022, teda od právoplatnosti rozhodnutia uplynuli viac ako 3 roky súd konštatuje, že objektívna lehota v tomto prípade zachovaná nebola.

37. Čo sa týka zachovania subjektívnej trojmesačnej lehoty, ktorá začína plynúť od času, kedy sa ten, kto obnovu konania navrhuje, dozvedel o jej dôvodoch resp. keď mohol dôvod obnovy uplatniť, tu spočívalo dôkazné bremeno na samotných žalobcoch, ktorých povinnosťou bolo nie len tvrdiť, ale i preukázať jej zachovanie ku dňu podania žaloby na povolenie obnovy konania. Začiatok plynutia subjektívnej trojmesačnej lehoty je totiž daný subjektívnym momentom prvej vedomosti o dôvode obnovy konania. Žalobcovia uviedli ako okamih, kedy sa o možnosti podať žalobu na obnovu konania dozvedeli, deň 27. 4. 2022, kedy nadobudli poznanie, že pri vydaní rozhodnutí Okresného súdu Spišská Nová Ves došlo k porušeniu zákona, o čom sa mali dozvedieť z verejnej medializácie výrokov ministerky spravodlivosti SR Mgr. Márie Kolíkovej týkajúcich sa zlepšenia prístupu k spravodlivosti v súvislosti s ponížením ochrany spotrebiteľa zo strany súdov. Uvedeným dátumom sa mali žalobcovia dozvedieť, že prvostupňové súdy sa odborne, ani právne nezaoberali skutočnosťou, či zmluva medzi veriteľom je spotrebiteľská a či spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti.

38. Žalobcovia toto svoje tvrdenie žiadnym relevantným spôsobom nepreukázali, neprodukovali žiaden hodnoverný dôkaz, ktorým by preukázali začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty pri podávaní žaloby na obnovu konania. Je potrebné pripomenúť, že súd vo veci nariadil pojednávanie, žalobcov naňho riadne predvolal, kedy predpokladal, že žalobcovia na tomto pojednávaní budú mať priestor na doplnenie dôkazov na preukázanie svojho tvrdenia o počítaní začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Žalobcovia sa však na výzvu súdu pojednávania nezúčastnili, k čomu uviedli, že nevedia produkovať žiadne ďalšie dôkazy a dôvody okrem tých, ktoré uviedli v písomnom návrhu, resp. v žalobe na obnovu konania. Ako už bolo vyššie uvedené, súd v exekučnom konaní tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/588/2015, v ktorom bolo vydané poverenie na výkon exekúcie na základe exekučného titulu - platobného rozkazu sp. zn. 15Rob/158/2014-27, vzal za preukázané, že žalobcovia v čase podania návrhu na zastavenie exekúcie už mali vedomosť, resp. nadobudli poznanie, že pri vydávaní exekučného titulu malo dôjsť k porušeniu zákona z dôvodov, ktoré uvádzajú aj v návrhu na obnovu konania podľa § 397 písm. d, e C.s.p. Na základe vyššie uvedeného súd v žiadnom prípade nemohol akceptovať tvrdenie žalobcov, že dňa 27. 4. 2022 nadobudli poznanie, kedy sa mali dozvedieť o nezákonnom postupe súdu v prípade vydávania predmetného platobného rozkazu.

39. Pokiaľ ide o dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. d, e C.s.p. (pôvodne §228 ods. 1 písm. d, e O.s.p.) tu súd rovnako uvádza, že žalobcovia v posudzovanom konaní nepreukázali, kedy sa dozvedeli, resp. mohli dozvedieť o existencii rozhodnutia Súdneho dvora ES a Rady Európskej únie a Komisie, a teda neunesli dôkazné bremeno na preukázanie včasnosti podaného návrhu. Nakoľko sa podľa čl. 297 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie zverejňujú v Úradnom vestníku Európskej únie, takže žalobca mohol už v čase vydania platobného rozkazu v zákonnej lehote na podanie odporu uvedené argumenty v odpore použiť. Ustanovenie § 2 ods. 1 Zákona č. 416/2004 Z.z.

o úradnom vestníku EÚ ustanovuje, že o všetkom čo bolo v úradnom vestníku uverejnené, platí, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka, pričom táto domnienka znalosti uverejnených právne záväzných aktov Európskej únie a Európskeho spoločenstva je nevyvrátiteľná a táto platí i pre spotrebiteľov.

40. Trojročná objektívna premlčacia lehota na podanie návrhu na obnovu konania začala plynúť okamihom právoplatnosti platobného rozkazu sp. zn. 15Rob/158/2014-27, teda dňom 26. 3. 2015, a skončila dňom 26. 3. 2018. Návrh na obnovu konania však bol podaný po viac ako 7 rokoch od právoplatnosti platobného rozkazu a žalobcovia v tomto konaní nepreukázali, kedy sa dozvedeli resp. mohli dozvedieť o existencii označených rozhodnutí Súdneho dvora ES a Rady Európskej únie. Absolútne nepreukázali ani tvrdenie o začiatku plynutia subjektívnej lehoty dňom 27. 4. 2022 (viď body 36 a 37 odôvodnenia), preto bolo nutné z dôvodu uplynutia aj subjektívnej lehoty návrh odmietnuť. Zároveň súd poznamenáva, že citované rozhodnutia riešia výklad Smernice Rady ES 93/13 EHS vo vzťahu k postupu vnútroštátnych súdov pri posudzovaní neprijateľných zmluvných podmienok a v takýchto prípadoch sú sudy povinné postupovať z úradnej povinnosti. Ide však o právne hodnotenie posudzovanej veci, ktoré bolo tunajším súdom pri vydávaní platobného rozkazu dodržané. Súd v zmysle § 172 ods. 9 C.s.p. vykonal posúdenie prijateľnosti zmluvných podmienok o ktoré opieral predchodca žalovaného svoje nároky v rozkaznom konaní a keďže nezistil ich neprijateľnosť vydal platobný rozkaz.

41. V závere súd konštatuje, že v danom posudzovanom prípade bolo právne irelevantné zaoberať sa vyjadreniami žalobcov týkajúcimi sa otázky, či predmetná zmluva o stavebnom sporení obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky z dôvodov, ktoré uvádzajú žalobcovia v odôvodnení žaloby, s ohľadom na neprípustnosť obnovy konania pre nedodržania subjektívnej a objektívnej lehoty na podanie žalobného návrhu na obnovu konania.

42. Súd považuje za potrebné pripomenúť, že žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy príp. pochybení pri právnom posúdení alebo nesprávnosti procesnej povahy, pretože na nápravu týchto pochybení slúžia podľa povahy rozhodnutia a namietanej nesprávnosti riadne opravné prostriedky, v danom prípade odpor, resp. odvolanie proti uzneseniu o jeho odmietnutí, čo žalobcovia nevyužili. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý nie je určený na to, aby sa znovu konalo o právoplatne rozhodnutej veci, v prípade že sa strana konania začne zaujímať o možnosti uplatnenia procesných práv až po tom, čo druhá zo strán pristúpi k nútenému výkonu rozhodnutia (rozhodnutie pléna Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 21/2008).

43. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. V konaní bola úspešná žalovaná strana, tá sa však v písomnom vyjadrení k žalobe, ani v duplike, nedomáhala od žalobcov náhrady trov konania, žalobcovia boli v konaní neúspešní, preto súd vo výroku tohto rozsudku vyriekol, že strany sporu nemajú nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP , ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.